

en nyskabelse i forhold til den tidligere gældende fødevarerlov.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget fra 2005 er formålet med denne bestemmelse en forhøjelse af bødeniveauet for store virksomheder, så den præventive effekt forholdsmæssigt bliver bedre sammenlignelig for virksomhederne uanset størrelse.

Som nævnt er omsætningen kriteriet for virksomhedernes størrelse ved fastsættelsen af bødestørrelsen.

Som forberedelse til den nye fødevarerlovskrafttræden 1. januar 2006 vurderede Fødevarestyrelsen, at det ved administrative bødeforelæg ville være særdeles vanskeligt og ressourcekrævende for fødevareregionerne at skulle anvende omsætningstal, som regionerne ikke i forvejen har registreret eller har adgang til. Styrelsen overvejede derfor, om der var andre, mere let tilgængelige oplysninger, som kunne anvendes som indikator for omsætningen i den enkelte virksomhed.

I overensstemmelse med den generelle praksis for administrative bøder lagde Fødevarestyrelsen til grund, at forhøjelsen i forhold til normalbøden ikke kan overstige 100 pct. Hvis der i konkrete sager vurderes at være grundlag for mere end en fordobling i forhold til normalbøden, skal sagen politianmeldes. Der var således alene behov for en indikator, som kunne opdele virksomhederne i 3 grupper: små virksomheder (normalbøden), mellemstore virksomheder (+50 pct.) og store virksomheder (+100 pct.).

Efter drøftelse med fødevareregionerne vurderede Fødevarestyrelsen, at antal ansatte i langt de fleste tilfælde vil være en rimelig pålidelig indikator for virksomhedens størrelse. Det kan i den forbindelse bemærkes, at antal ansatte allerede indgår som et kriterium for fastsættelsen af antal tilsyn for den enkelte engrosvirksomhed med tilvirkning.

Med antal ansatte (omregnet til antal heltidsstillinger) fastsatte Fødevarestyrelsen retningslinier for opdelingen af i små, mellemstore og store virksomheder: For engrosvirksomheder med behandling er mindre virksomheder defineret som havende indtil 9 ansatte, mellemstore virksomheder som havende mellem 10 og 49 ansatte og store virksomheder som havende 50 ansatte eller derover. For engrosvirksomheder uden behandling og for detailvirksomheder er

mindre virksomheder defineret som havende indtil 9 ansatte, mellemstore virksomheder som havende mellem 10 og 24 ansatte og store virksomheder som havende 25 ansatte eller derover.

Spørgsmål 21:

Vil ministeren konkretisere lovforslagets bagatelgrænse, og hvis det ikke lader sig gøre, vil ministeren så oplyse, hvorfor det ikke kan lade sig gøre?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg henholder mig:

»Der er ikke fastsat en bagatelgrænse i lovforslaget, og Fødevarestyrelsen forudsætter derfor i besvarelsen, at der henvises til bagatelgrænsen for, hvornår der skal anvendes mere konsekvent bødesanktionering, jf. instruks om mere konsekvent bødesanktionering på udvalgte områder.

Instruksen, som trådte i kraft den 1. juli 2006, er et led i udmøntningen af nul-tolerance planen på fødevarerområdet. Instruksen medfører, at udgangspunktet ved overtrædelse af klare regler er en administrativ bøde. Klare regler foreligger, hvis der ikke almindeligvis er tvivl om fortolkningen af dem, og det af det faktiske forhold klart fremgår, at der er tale om en overtrædelse.

Udgangspunktet om anvendelse af administrative bødeforelæg ved overtrædelse af klare regler kan imidlertid fraviges, hvis der er tale om bagatelagtige forhold. Uden en sådan bagatelgrænse ville man i nogle tilfælde kunne komme i konflikt med bl.a. forvaltningsrettens proportionalitetsgrundsætning. Herefter skal det således afvejes konkret i hver enkelt sag, om overtrædelsen er så bagatelagtig, at valget af administrativ bøde ville stå i rimeligt forhold til overtrædelsens omfang.

Det ville være meget vanskeligt og uhensigtsmæssigt at fastsætte en fast bagatelgrænse, som skulle gælde i alle tilfælde uanset de nærmere omstændigheder i sagen. Dette skyldes udover hensynet til proportionalitetsgrundsætningen og det generelle forbud mod administrativt at regelfastsætte skønudøvelsen, at der er tale om meget forskellige typer af virksomheder og overtrædelser. Anvendelse af en fast bagatelgrænse kan dels medføre risiko for uforholdsmæssige sanktioner overfor virksomhederne, og dels